

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ουάσιγκτον, 22 Απριλίου 1999

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, σε ομιλία του στο Ινστιτούτο Woodrow Wilson School , είπε τα εξής:

“Κυρίες και κύριοι,

Θα ήθελα να ευχαριστήσω το Woodrow Wilson School γι’ αυτή την ευγενική πρόσκληση. Είναι μεγάλη ευχαρίστηση για μένα να βρίσκομαι σήμερα εδώ και να σας μιλάω για την Ελλάδα, για το πού βρισκόμαστε και πού οδηγούμαστε την παραμονή της νέας χιλιετίας.

Η Ελλάδα αλλάζει.

Η Ελλάδα σήμερα είναι ένας πολύ διαφορετικός τόπος από αυτόν που ήταν ακόμη και λίγα χρόνια πριν. Το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό τοπίο της χώρας έχει αλλάξει ριζικά.

Μεταμορφώσαμε μια οικονομία με πολλαπλά ελλείμματα, οικονομικές ανισορροπίες, στάσιμους ρυθμούς ανάπτυξης και πραγματική απόκλιση από τους εταίρους μας στην Ε.Ε., σε μια από τις πλέον δυναμικές οικονομίες της Ευρώπης. Ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας κινείται τώρα στο 3,5% ετησίως, ο πληθωρισμός επίσης από διψήφιος που ήταν έπεσε τώρα κοντά στο 3%, το έλλειμμα του προϋπολογισμού μειώθηκε σχεδόν στο 2% του ΑΕΠ και ο όγκος των επενδύσεων αυξάνεται κατά 10% ετησίως.

Συγχρόνως, κατορθώσαμε να διατηρήσουμε ανέπαφη αλλά και να ενισχύσουμε την κοινωνική πολιτική μας. Δώσαμε μάχη για τη σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας, προωθώντας ταυτόχρονα και την ανάπτυξή της, χωρίς να διακινδυνεύουμε το στόχο μας για τη διατήρηση και εμβάθυνση της κοινωνικής συνοχής.

Το παρελθόν της Ελλάδας, με τα σημάδια της υπανάπτυξης, επιφύλαξε στον τόπο τη μοίρα της αναπτυσσόμενης χώρας για πολλές δεκαετίες. Οι πλησιέστεροι γείτονές μας παραμένουν σ’ αυτήν την κατάσταση. Εμείς τα τελευταία χρόνια ανεβήκαμε σταθερά τα πρώτα σκαλιά της κλίμακας των πλέον αναπτυσσόμενων βιομηχανικά χωρών.

Αλλά ανεξάρτητα από τις επιτυχίες μας αντιμετωπίζουμε ακόμη σημαντικά προβλήματα. Τα επιτεύγματα στον οικονομικό τομέα απαιτούν συνεχή επαγρύπνηση και περαιτέρω δομικές μεταρρυθμίσεις, προκειμένου αυτά να σταθεροποιηθούν στο διηνεκές.

Συνεχίζουμε να έχουμε έναν υπερμεγέθη, γραφειοκρατικό δημόσιο τομέα και παρωχημένους θεσμούς, που δυσκολεύουν την πρόοδο και στον οικονομικό και στον κοινωνικό τομέα. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια επίμονη ανεργία, παράγοντα που δημιουργεί πραγματική ανησυχία, κυρίως μεταξύ των νέων και η οποία θέτει σε δοκιμασία την κοινωνική συνοχή.

Τέλος, ζούμε σε μια περιοχή του κόσμου, η οποία ανέκαθεν ήταν και συνεχίζει να είναι πηγή μεγάλης αστάθειας, με γείτονες των οποίων οι καλές προθέσεις δεν μπορούν πάντοτε να θεωρούνται δεδομένες.

Στόχοι και πολιτικές

Η ικανότητα της χώρας μας να αντιμετωπίσει τα προβλήματα και να απαντήσει στις προκλήσεις του 21ου αιώνα θα εξαρτηθεί από τη συνολική ικανότητα της ελληνικής κοινωνίας να αντιληφθεί και να αφομοιώσει τις αλλαγές, που συντελούνται παγκόσμια. Θα εξαρτηθεί από την ικανότητά μας να αναπτύξουμε θεσμούς και πολιτικές που θα καλύπτουν τις νέες απαιτήσεις της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

Σήμερα η επιτυχία μας εξαρτάται από τη συνολική επιδεξιότητά μας να μετατρέψουμε την αλλαγή σε πρόοδο και αυτό εξαρτάται από:

- Την ικανότητά μας να κατευθύνουμε έτσι τις δυνάμεις μας, ώστε να ενισχύσουμε την ελληνική οικονομία και να μπορέσουμε πλέον να παράγουμε ανάπτυξη, να δημιουργήσουμε πλούτο και θέσεις εργασίας.
- Την ικανότητά μας να υπερνικήσουμε τις αντιδράσεις στην κοινωνική αλληλεγγύη και να διατηρήσουμε τη συνοχή μέσα στη χώρα.
- Την ικανότητά μας να υπερασπιστούμε πρώτα τα συμφέροντά μας και κατόπιν εκείνα των Ευρωπαίων εταίρων μας. Να επιτύχουμε την πραγματική ισότητα και όχι μόνο τη θεσμική, στις διαπραγματεύσεις για τα μεγαλύτερα ζητήματα που αφορούν την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Την ικανότητά μας να αξιοποιήσουμε το πλεονέκτημα της συμμετοχής μας στην ΟΝΕ. Να αυξήσουμε την ανταγωνιστικότητά μας. Να αναλάβουμε νέες πολιτικές πρωτοβουλίες και να μειώσουμε ακόμη περισσότερο τις ανισότητες στην κατανομή εισοδήματος και στο μοίρασμα ευκαιριών.
- Την ικανότητά μας να απεμπλακούμε από θεσμούς που εκπλήρωσαν το σκοπό τους στο παρελθόν και να τους τροποποιήσουμε έτσι ώστε να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες του σήμερα και του αύριο.
- Την ικανότητά μας να ανασυγκροτήσουμε τη διοίκηση και να την κάνουμε πιο αποτελεσματική, πιο αξιόπιστη, πιο υπεύθυνη και τέλος πιο εναρμονισμένη στις πραγματικές ανάγκες των πολιτών και των επιχειρήσεων.

Σε όλες μας τις προσπάθειες, οδηγούμαστε από ορισμένες αξίες και πολιτικές επιλογές. Πραγματικά πιστεύω ότι η πολιτική δράση δεν είναι ένα παιχνίδι σκοπιμοτήτων. Γι' αυτό έχει ανάγκη να στηρίζεται σε βασικούς πυρήνες και πιστεύω, όπως οι ευκαιρίες για

όλους, η αυτονομία και η κοινωνική ευθύνη, όπως οι έννοιες της κοινότητας και της αλληλεγγύης.

Οι πολιτικές μας είναι απόρροια αυτών των αξιών και της αρχής της καλύτερης λειτουργίας κάθε πρωτοβουλίας μας, προκειμένου να εφαρμόσουμε αυτές τις αξίες. Μ' αυτόν τον τρόπο, με τις σωστές πολιτικές και χρησιμοποιώντας τους μηχανισμούς της αγοράς μπορούν να επιτευχθούν οι κοινωνικοί αντικειμενικοί μας στόχοι. Οι νέες τεχνολογίες αποτελούν ευκαιρίες και όχι απειλή και η κοινωνική δικαιοσύνη μπορεί να προωθηθεί επίσης μέσω της ανανέωσης και των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Οι δράσεις μας και οι πολιτικές μας αποσκοπούν στην επίτευξη πέντε βασικών πολιτικών στόχων:

- Τη δημιουργία μιας σύγχρονης, δυναμικής και υγιούς οικονομίας.
- Τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και τη δημιουργία μιας ισχυρής κοινωνίας των πολιτών.,
- Την αναμόρφωση της διοίκησης και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών.
- Την ισότιμη συμμετοχή μας στην Ευρώπη και
- Την ενίσχυση του ρόλου της Ελλάδας στη διεθνή σκηνή.

Δημιουργία μιας σύγχρονης, δυναμικής και υγιούς οικονομίας

Πρώτο μας μέλημα στις αλλαγές που ξεκινούν στο διεθνές οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον είναι η σταθερή προσπάθεια δημιουργίας σύγχρονης, δυναμικής και υγιούς οικονομίας.

Η ισχυρή οικονομία αποτελούσε ανέκαθεν τη βασική προϋπόθεση για μια αδύνατη χώρα, προκειμένου να ανέβει την κλίμακα της ανάπτυξης, να αντιμετωπίσει με περισσότερη επιτυχία τα βασικά της προβλήματα, να επιτύχει ανάπτυξη και κοινωνική σύγκλιση και κυρίως να προστατεύσει τα συμφέροντά της.

Συνεπώς, για μας, αποτελεί σημείο εκκίνησης η δημιουργία των προϋποθέσεων, που θα επιτρέψουν τη συγκέντρωση φυσικού και ανθρώπινου κεφαλαίου, τεχνολογίας και τεχνογνωσίας, καθώς επίσης και η δημιουργία θεσμών, που καθιστούν την κοινωνία περισσότερο συνεκτική, περισσότερο ισχυρή, επιστρατεύοντας όλες τις δυνάμεις της.

Αυτό προϋποθέτει μια σύνθετη και πολυμέτωπη προσπάθεια. Συνεπάγεται την εφαρμογή μακροοικονομικών πολιτικών για τη σταθεροποίηση της οικονομίας και την αποκατάσταση της βασικής της ισορροπίας, η οποία συνδέεται με μια πολιτική δομική ανασυγκρότηση, που θα αποδεσμεύσει τη δημιουργικότητα, την επιχειρηματική και ιδιωτική πρωτοβουλία.

Για αρκετά χρόνια τώρα ακολουθούμε μια σταθεροποιητική πολιτική με την πεποίθηση ότι το σταθερό οικονομικό περιβάλλον αποτελεί όχι μόνο προϋπόθεση για την ευημερία,

αλλά και συστατικό στοιχείο της. Δημιουργεί κλίμα εμπιστοσύνης, βοηθά στην ανάπτυξη νέων επενδύσεων και ευκαιριών εργασίας. Αυξάνει την ανάπτυξη, την απασχόληση και τα εισοδήματα.

Είμαστε υπερήφανοι για όσα έχουμε επιτύχει μέχρι τώρα. Η σταθεροποιητική πολιτική μας είχε ως αποτέλεσμα ιστορικά χαμηλούς δείκτες πληθωρισμού, ελλειμμάτων και επιτοκίων και έναν από τους πιο ισχυρούς δείκτες οικονομικής ανάπτυξης στην Ευρώπη. Η επιτυχία αυτής της πολιτικής έφερε την Ελλάδα σε τέτοια θέση, ώστε να μπορεί να συμμετάσχει ως ισότιμο μέλος στην ΟΝΕ.

Εμείς συμπληρώσαμε αυτή τη μακροοικονομική πολιτική με μια δραστήρια πολιτική δομικών μεταρρυθμίσεων στην παραγωγή, την εργασία, τις αγορές κεφαλαίων και μια νέα σχέση με την επιχειρηματική κοινότητα.

Είμαστε στο μέσον του μεγαλύτερου προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων στην ιστορία του έθνους. Με το πρόγραμμα αυτό το κράτος παραχωρεί τμήμα ή και το σύνολο του ελέγχου επιχειρήσεων σε διάφορους τομείς της οικονομίας και ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας (τηλεπικοινωνίες, μεταφορές), καθώς και στον τραπεζικό τομέα.

Αυτό το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, που συνδυάστηκε με μια πολιτική επιβολής αντισυντεχνιακών κανόνων, δημιουργεί ένα περισσότερο ανταγωνιστικό περιβάλλον, θα μειώσει την αναποτελεσματικότητα, τη σπατάλη και θα βελτιώσει το κόστος και την ποιότητα των υπηρεσιών. Θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για νέες επενδύσεις και δημιουργία θέσεων εργασίας. Θα επιτρέψει τον εκσυγχρονισμό σημαντικών τομέων της οικονομίας, έτσι ώστε να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν το διεθνή ανταγωνισμό.

Επίσης επιχειρούμε μια σειρά άλλων δομικών μεταρρυθμίσεων. Η φορολογική μεταρρύθμιση είναι ένα σημαντικό σε εξέλιξη έργο με σκοπό να απλοποιήσει τις διαδικασίες και να ελαφρύνει το μεγάλο σήμερα φορολογικό βάρος που σηκώνουν οι πολίτες ως άτομα, αλλά και ως επιχειρηματίες.

Η αναμόρφωση της αγοράς εργασίας στοχεύει στην αύξηση της απασχολησιμότητας των εργαζομένων και στη βελτίωση των δεξιοτήτων τους. Αυτό θα τους επιτρέψει να αντιμετωπίσουν τις απαιτήσεις του εργασιακού περιβάλλοντος, στο οποίο ανήκουν όλο και περισσότερο οι οικονομίες που βασίζονται στη γνώση. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και η δια βίου εκπαίδευση αποσκοπούν στη δημιουργία ανθρώπινου και πνευματικού κεφαλαίου, τα οποία αποτελούν το πλέον αξιόλογο κεφάλαιο για την οικονομία και την κοινωνία.

Η μεταρρύθμιση στην κοινωνική ασφάλιση αποβλέπει στη δημιουργία ενός συστήματος περισσότερο αποτελεσματικού, δίκαιου και βιώσιμου μακροπρόθεσμα, ενώ η αναδιοργάνωση των δημοσίων επιχειρήσεων αποβλέπει στη βελτίωσή τους και στην παροχή υπηρεσιών ποιότητας σε ένα λογικό κόστος.

Τέλος, η σε ευρεία βάση νομοθετική μεταρρύθμιση θα βοηθήσει στη δημιουργία περιβάλλοντος ευνοϊκότερου για τον εκσυγχρονισμό. Θα συμβάλει στην έγκαιρη αντιμετώπιση κινδύνων και στην προώθηση επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.

Διατήρηση κοινωνικής συνοχής και δημιουργία ισχυρής κοινωνίας των πολιτών

Η τεχνολογία και η παγκοσμιοποίηση κυριαρχούν στον πλανήτη και περιορίζουν όλο και περισσότερο την ανεξαρτησία των εθνικών οικονομιών. Δημιουργούν μια σταθερή ανάγκη για τις χώρες και τις οικονομίες να παραμείνουν ανταγωνιστικές διεθνώς και αυξάνουν τις πιέσεις, που είναι συχνά οδυνηρές, για την προσαρμογή στις διεθνείς συνθήκες που αλλάζουν συνεχώς. Η διατήρηση της κοινωνικής συνοχής σ' αυτό το ταραγμένο περιβάλλον αποτελεί θέμα υψίστης σπουδαιότητας. Μια ισχυρή κοινωνία πολιτών με κοινό όραμα, αξίες και ξεκαθαρισμένα τόσο τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα όσο και τις υποχρεώσεις είναι το απαραίτητο αντίβαρο στη δυναμική και την κυριαρχία της αγοράς.

Δυστυχώς, οι παλαιές μέθοδοι για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής δεν αποδίδουν πλέον. Οι εκτεταμένες κοινωνικές παροχές που χαρακτήριζαν το κράτος πρόνοιας της μεταπολεμικής περιόδου, κατέληξαν σ' ένα σύστημα που προσφέρει προστασία με βαρύ κόστος, αλλά χωρίς διέξοδο στην ανάγκη του ατόμου για δημιουργική δραστηριότητα. Είναι ένα μοντέλο που απορροφά συνεχώς αυξανόμενους πόρους, ενώ προσφέρει υπηρεσίες χαμηλής ποιότητας στην πλειοψηφία και δημιουργεί εξαιρετικά ευνοϊκούς όρους για μικρές ομάδες.

Θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα νέο κράτος πρόνοιας, που θα ανταποκρίνεται καλύτερα στις απαιτήσεις του 21ου αιώνα. Θα στηρίζεται σε υγιή οικονομική βάση και θα χαρακτηρίζεται από σταθερότητα μακράς διάρκειας. Θα εξασφαλίζει αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών αλλά και μέσα στις γενιές, θα λαμβάνει υπόψη τη δομή και την ποικιλία συνθηκών και προϋποθέσεων κάθε κοινωνικής κατηγορίας.

Τρεις βασικές αρχές καθορίζουν την πολιτική μας για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και τη δημιουργία ισχυρής κοινωνίας των πολιτών: Βασική προστασία, επανένταξη και ισότητα ευκαιριών.

Εμείς αντιλαμβανόμαστε τη νέα πολιτική πρόνοιας ως μια ευρύτερη πολιτική που εμπεριέχει τη στέγαση, την υγεία, τις συντάξεις, την ανεργία, την ασφάλιση, τη στήριξη πολυμελών οικογενειών και τη μητρότητα. Επίσης περιλαμβάνει θέματα ψυχαγωγίας, πολιτισμού και αθλητισμού.

Είναι μια πολιτική, που χρειάζεται νέα εργαλεία και θεσμούς. Επιπλέον αυτή η πολιτική δεν θα πρέπει να μεταχειρισθεί τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους ασφαλισμένους, τους ασθενείς και τους ανέργους ως γενικές κοινωνικές κατηγορίες. Οι υπηρεσίες θα πρέπει να εξατομικευτούν, με στόχο την κάλυψη πραγματικών αναγκών. Η κοινωνία έχει ανάγκη από την ανάπτυξη μηχανισμών αλληλεγγύης όπου κι αν

χρειάζονται, αποβλέποντας όχι μόνο στη βασική προστασία ή επανένταξη, αλλά και σε μια συνεχή και ουσιαστική ισότητα ευκαιριών.

Μεταρρύθμιση του δημόσιου τομέα και βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών

Η Ελλάδα είχε παραδοσιακά ένα μεγάλο δημόσιο τομέα, του οποίου η αποτελεσματικότητα στην παροχή υπηρεσιών άφηνε πολλά στη σφαίρα του επιθυμητού. Είχε, επίσης, μια γραφειοκρατική διοίκηση, που σπάνια λογοδοτούσε για τις πράξεις της με κύριο χαρακτηριστικό ένα κεντρικό σύστημα εξουσίας και λήψης αποφάσεων.

Στις σημερινές σύγχρονες κοινωνίες, η κυβέρνηση καλείται να εκπληρώσει τις παραδοσιακές λειτουργίες της με ένα πιο αποτελεσματικό τρόπο, αλλά και να αντιμετωπίσει τις νέες ανάγκες που προκύπτουν. Σε πολλές χώρες αυτό οδήγησε στην επανεξέταση του μεγέθους, του ρόλου και των λειτουργιών του κράτους. Έχουμε διαπιστώσει σήμερα ότι αυτό που μετράει είναι η επιρροή και όχι το μέγεθος του κράτους. Το κλειδί στο ρόλο του κράτους στη σύγχρονη κοινωνία δεν είναι πόσο μεγάλο είναι, αλλά τί κάνει και πόσο σωστά το κάνει.

Υπάρχουν όμως μερικά χαρακτηριστικά του δημόσιου τομέα, που δεν αλλάζουν με τα χρόνια. Αυτά είναι η παροχή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας, η ικανότητα σχεδιασμού, η αποτελεσματική δράση με χαμηλό κόστος, η φροντίδα για τον πολίτη και η ισότιμη αντιμετώπισή του. Αυτές είναι οι γενικές ιδιότητες που κάθε δημόσια υπηρεσία και κάθε κράτος, σε κάθε εποχή, πρέπει να απαιτεί και οι δημόσιοι υπάλληλοι οφείλουν να προσφέρουν.

Συγχρόνως όμως υπάρχουν νέα και πιεστικά προβλήματα, τα οποία καλείται να αντιμετωπίσει μια κυβέρνηση. Είναι, για παράδειγμα, θέματα που αφορούν την περιφρούρηση της ασφάλειας του πολίτη, χωρίς την παρεμβολή προκαταλήψεων στις θεσμικές εγγυήσεις του νόμου και χωρίς την ανάπτυξη φαινομένων ρατσισμού και ξενοφοβίας. Είναι επίσης η προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών στα νέα ψηφιακά δίκτυα και η προστασία του περιβάλλοντος σε ένα μεταβιομηχανικό μοντέλο ανάπτυξης.

Οι προσπάθειές μας να μεταρρυθμίσουμε τη διοικητική μηχανή της κυβέρνησης και να επανεξετάσουμε το ρόλο του κράτους αναπτύσσονται προς τις εξής κατευθύνσεις:

- Η πρώτη αφορά τον εκσυγχρονισμό του ίδιου του θεσμού της κυβέρνησης, δηλαδή τη δημιουργία ενός σύγχρονου δημοκρατικού κράτους. Τον εκσυγχρονισμό της διοίκησης, τη βελτίωση των σχέσεων μεταξύ κράτους και πολιτών. Οι νέες τεχνολογίες, οι νέες μέθοδοι και πρακτικές εργασίες βοήθησαν πολύ προς αυτή την κατεύθυνση.
- Η δεύτερη κατεύθυνση στρέφεται προς την ενίσχυση της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης και τη μεταφορά εξουσίας σε επίπεδα που βρίσκονται πιο κοντά στον πολίτη. Τα τελευταία χρόνια μεταβιβάζουμε σταθερά ένα μέρος της εξουσίας και των αρμοδιοτήτων στην περιφέρεια και την τοπική αυτοδιοίκηση και διαθέτουμε τα εργαλεία για την παροχή καλύτερων υπηρεσιών που θα είναι πιο κοντά στον πολίτη.

Ταυτόχρονα, έχουμε ενδυναμώσει τη συνεργασία μας στο διεθνές επίπεδο. Πολλά απ' τα προβλήματα που οι κυβερνήσεις καλούνται σήμερα να αντιμετωπίσουν απαιτούν διεθνείς λύσεις. Έχει γίνει πλέον απαραίτητη η από κοινού αντιμετώπιση μιας σειράς προβλημάτων που ξεπερνούν τα σύνορα κάθε κράτους, όπως οι κλιματολογικές αλλαγές, η πάταξη του διεθνούς εγκλήματος, ο έλεγχος της μετανάστευσης, ο έλεγχος της διεθνούς κερδοσκοπίας στο χρηματοοικονομικό επίπεδο και η συμμετοχή σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία.

Ισότιμοι εταίροι στην Ευρώπη

Πολύ σύντομα η χώρα μας θα ενσωματωθεί, ως το δωδέκατο μέλος, στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Την πρώτη ημέρα του νέου αιώνα θα εισέλθει στη μεγαλύτερη ζώνη νομισματικής σταθερότητας της εποχής μας. Η Ελλάδα θα απολαύσει όλα τα οφέλη και θα αναλάβει όλες τις υποχρεώσεις της συμμετοχής της ως ισότιμη χώρα σε ένα νέο πόλο εξουσίας στη διεθνή οικονομία.

Η ανταλλαγή της δραχμής με ένα από τα πιο ισχυρά νομίσματα του κόσμου είναι ένα γεγονός που θα δημιουργήσει αίσθημα εμπιστοσύνης και αισιοδοξίας στον απλό πολίτη, αλλά και σε όλες τις παραγωγικές δυνάμεις. Θα καταστήσει επίσης τη χώρα μας πιο ελκυστική για διεθνείς επενδύσεις και θα απαλείψει τη συνεχή αβεβαιότητα, η οποία ταλαιπώρησε τους καταναλωτές, τους αποταμιευτές, τους αγρότες και τον επιχειρηματικό κόσμο.

Η Ελλάδα εισέρχεται στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση ως ισότιμο μέλος. Δεν παρακαλούμε ούτε διαπραγματευόμαστε από μια αδύναμη θέση. Ο ελληνικός λαός κέρδισε τη συμμετοχή του αυτή μέσα από σκληρή δουλειά και θυσίες.

Έχουμε τονίσει επανειλημμένα ότι η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, δεν είναι πανάκεια και ότι η ένταξή μας στην ΟΝΕ δεν θα λύσει όλα μας τα προβλήματα, ούτε θα περιορίσει αυτόματα τη φτώχεια και τις οικονομικές ανισότητες. Ωστόσο, θα έχουμε αποκτήσει μια σταθερή βάση, η οποία θα μας δώσει τη δυνατότητα να διαμορφώσουμε μια κοινωνία που θα τη διακρίνει η δικαιοσύνη και η αλληλεγγύη, μια σταθερή βάση για την ανάπτυξη.

Η ένταξή μας στην ΟΝΕ δημιουργεί υποχρεώσεις αλλά και ευκαιρίες. Μας εγγυάται ότι οι προσπάθειές και οι θυσίες πολλών ετών δεν κινδυνεύουν να ανατραπούν από την κακή διαχείριση της κυβέρνησης ή από λανθασμένες πρωτοβουλίες. Συγχρόνως, η ένταξή μας επιβάλλει μια συστηματική και επίμονη εστίαση σε πολιτικές, οι οποίες στοχεύουν στην ενίσχυση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, εκτός από την ενίσχυση της οικονομικής σταθερότητας και ανταγωνιστικότητας, ανοίγει και νέους δρόμους για την ευημερία. Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις επικεντρώνουν σήμερα τα ενδιαφέροντα και τις πολιτικές τους

στα σοβαρά ζητήματα που αφορούν το ευρωπαϊκό μοντέλο ευημερίας. Προσπαθούν να δώσουν απαντήσεις στα θεμελιώδη ερωτήματα της απασχόλησης, των συνθηκών διαβίωσης και ποιότητας ζωής των πολιτών τους. Η Ελλάδα σκοπεύει να συμμετάσχει πλήρως σ' αυτή τη διαδικασία.

Πρέπει να παραδεχθούμε ότι τα πρώτα βήματα είναι δύσκολα και δειλά. Η Ελλάδα θα αγωνισθεί για τη διαμόρφωση και υλοποίηση αυτής της πολιτικής. Θέλουμε μια Ευρώπη, που δεν θα είναι μόνο παραγωγική και ανταγωνιστική, αλλά που θα αντιμετωπίζει επίσης αποτελεσματικά τα μεγαλύτερα σύγχρονα προβλήματα για τη ζωή και την ασφάλεια των πολιτών της.

Έτσι, θα πρέπει να αρχίσουμε τώρα να διαμορφώνουμε το σχέδιο για την μετά την ένταξη εποχή και να δώσουμε συγκεκριμένες απαντήσεις σχετικά με το πώς θα χρησιμοποιήσουμε τους διαθέσιμους πόρους μας. Για παράδειγμα, πώς θα χρησιμοποιηθούν οι πόροι για την απασχόληση, την ανάπτυξη υποδομών, τον εκσυγχρονισμό των θεσμών, την αναβάθμιση του ανθρώπινου κεφαλαίου, τη δημιουργία μιας καλύτερης ζωής για τους πολίτες.

Ταυτόχρονα, σε ένα κόσμο που κυριαρχείται από τα προνόμια των διεθνών αγορών, είναι ζωτικής σημασίας να προστατεύσουμε την εθνική μας ταυτότητα, καθώς συμμετέχουμε στο ευρωπαϊκό project και στις διεθνείς αγορές. Υπάρχουν κάποιοι κίνδυνοι σχετικά με αυτά τα ζητήματα, αλλά υπάρχει ταυτόχρονα και η θέληση να δημιουργήσουμε μια νέα δυναμική που θα βασίζεται στις παραδόσεις μας.

Η Ευρώπη που θα μας επιτρέψει να προχωρήσουμε θα είναι μια Ευρώπη που θα σέβεται τη μοναδικότητά μας, μια Ευρώπη που θα αγκαλιάσει μια κοινή πραγματικότητα, που θα περιλαμβάνει ταυτόχρονα πολλές διακριτές πραγματικότητες, γιατί η Ευρώπη βασίζεται στην ιδέα της ενότητας μέσα από τη διαφορετικότητα.

Η Ευρώπη, την οποία φιλοδοξούμε να δημιουργήσουμε είναι μια Ευρώπη που πιστεύει στον πλουραλισμό, στην πολυ-πολιτισμικότητα, στη δημιουργία ενός πλαισίου, το οποίο θα δώσει τη δυνατότητα στους πολίτες να αυτοεκφραστούν. Μια Ευρώπη, η οποία πιστεύει στην οικοδόμηση ενός χώρου, όπου πολλοί πολιτισμοί, πολλοί τρόποι ζωής και ιδανικά μπορούν να ανθίσουν. Μέσα σε ένα τέτοιο ευρωπαϊκό περιβάλλον, η αμυντική απομόνωση και εσωστρέφεια θα ήταν συνταγή για πολιτιστική και εθνική αυτοκτονία.

Η ενίσχυση του διεθνούς ρόλου της Ελλάδας

Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που είναι ταυτόχρονα μέλος της Ε.Ε. και του NATO και βρίσκεται γεωγραφικά στα Βαλκάνια. Από τη θέση αυτή είμαστε παράγοντας ειρήνης, σταθερότητας, συνεργασίας και ανάπτυξης στην περιοχή μας και μένουμε πιστοί στις αρχές του διεθνούς δικαίου και του status quo.

Η εξωτερική πολιτική μας διέπεται από τις εξής απλές αρχές:

- Την επιμονή στους κανόνες της διεθνούς νομιμότητας, το σεβασμό στις αρχές του διεθνούς δικαίου, την αποκήρυξη της βίας ως μέσο επίλυσης προβλημάτων, αλλά συγχρόνως στην αποφασιστική χρησιμοποίηση οποιουδήποτε νόμιμου μέσου, όταν απειλούνται τα εθνικά μας συμφέροντα.
- Την αποδοχή της σημασίας του ρόλου των διεθνών οργανισμών, διεθνών θεσμών και διαδικασιών συνεργασίας με την πλήρη συμμετοχή μας, σε μια συνεχή προσπάθεια για την ενίσχυση και ολοκλήρωσή τους.
- Την υποστήριξη των διαδικασιών προώθησης των συλλογικών συστημάτων ασφαλείας, συνεργασίας και ειρηνικής επίλυσης των διεθνών διαφορών.
- Την καταπολέμηση της ξενοφοβίας, των εθνικιστικών απόψεων, του ρατσισμού, της απομόνωσης των χωρών από τη διεθνή κοινότητα και την έμπρακτη έκφραση της αλληλεγγύης.

Εργαζόμαστε για την προσέγγιση των Βαλκανικών χωρών με την Ε.Ε. και έχουμε συμβάλει αποφασιστικά στη διαβαλκανική συνεργασία τόσο σε διμερές όσο και σε πολυμερές επίπεδο. Αναλαμβάνουμε ειρηνικές και διαμεσολαβητικές πρωτοβουλίες στις κρίσεις της περιοχής και προωθούμε σχέδια επενδύσεων και οικονομικής συνεργασίας. Στο πλαίσιο αυτό, μια από τις μεγαλύτερες προτεραιότητές μας είναι η βελτίωση των σχέσεών μας με τη FYROM και η συνεχής υποστήριξη της διαδικασίας εκδημοκρατισμού της Αλβανίας.

Από αυτή την οπτική γωνία βλέπουμε το ρόλο μας στη σημερινή κρίση στο Κοσσυφοπέδιο. Μπροστά στα μάτια μας ξετυλίγεται μια ανθρώπινη τραγωδία διαστάσεων που δεν έχουμε ξαναδεί στην Ευρώπη από την εποχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Όλα τα πολιτισμένα έθνη έχουν καθήκον να δώσουν τέλος σ' αυτή την κρίση και στο δράμα των προσφύγων.

Ως μέλη του NATO έχουμε ενεργά συνεργασθεί με τους συμμάχους μας σ' αυτό το ζήτημα. Έχουμε, ωστόσο, δηλώσει από την αρχή ότι δεν θα συμμετάσχουμε σε στρατιωτικές επιχειρήσεις. Είμαστε γείτονες με τη Γιουγκοσλαβία και θα θέλαμε μια πολιτική λύση. Η Γιουγκοσλαβία πρέπει να δώσει στο λαό του Κοσσυφοπεδίου ευρεία αυτονομία, σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα και να αναζητήσει μια ειρηνική επίλυση του προβλήματος. Έχουμε κατηγορηματικά καταδικάσει την πρακτική της "εθνικής κάθαρσης", την οποία ακολούθησε η Σερβία.

Ένα από τα τραγικά αποτελέσματα αυτής της κρίσης είναι η δημιουργία ενός μεγάλου προσφυγικού προβλήματος. Σχετικά με το θέμα αυτό, η Ελλάδα έχει αναλάβει έναν αριθμό πρωτοβουλιών και στο πλαίσιο του NATO και μαζί με τους εταίρους της στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας και την προώθηση πολιτικής λύσης. Είναι γεγονός μείζονος σημασίας να διασφαλίσουμε ότι οι πρόσφυγες θα μείνουν κοντά στη χώρα, από την οποία προέρχονται.

Πιστεύουμε ότι η συνεχής χρήση βίας δεν θα μπορέσει να οδηγήσει σε μια μόνιμη λύση στο πρόβλημα του Κοσσυφοπεδίου. Προτρέψαμε τους συμμάχους μας στο ΝΑΤΟ να διερευνήσουν τις πιθανότητες για μια νέα ειρηνευτική πρωτοβουλία και για διάλογο μεταξύ των εμπλεκόμενων πλευρών. Αναζητούμε μια πολιτική λύση και απαιτούμε το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στόχος μας είναι η αποκατάσταση της σταθερότητας στην περιοχή.

Οι σχέσεις μας με την Τουρκία διέπονται από τις αρχές του διεθνούς δικαίου και τις διεθνείς συνθήκες. Σύμφωνα με αυτές τις συνθήκες, το κατάλληλο δικαιοδοτικό όργανο για την εξέταση των Τουρκικών αξιώσεων είναι το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Οι σχέσεις μας δυσχεραίνονται από την κλιμάκωση των τουρκικών ισχυρισμών κάτω από τη γενική ανοχή που απολαμβάνει λόγω της θέσης της στην περιοχή και λόγω του κοσμικού χαρακτήρα του καθεστώτος της, το οποίο λειτουργεί ως προπύργιο ενάντια στην άνοδο του φονταμενταλισμού.

Εξαιτίας της έκτασης της πολιτικής κρίσης στην Τουρκία (η σύγκρουση μεταξύ Ισλάμ και Κεμαλισμού, το Κουρδικό ζήτημα, η έλλειψη σεβασμού προς τα ανθρώπινα δικαιώματα, η εχθρική συμπεριφορά απέναντι στην Ελλάδα) η χώρα αυτή συνεχίζει να παίζει ένα αποσταθεροποιητικό ρόλο στην ευρύτερη περιοχή και συνιστά μια σοβαρή απειλή στα κυριαρχικά μας δικαιώματα. Αυτό μας υποχρεώνει να δαπανούμε ένα σημαντικό μέρος των εθνικών μας πόρων σε εξοπλισμούς. Ποσά τα οποία θα μπορούσαν να διατεθούν για ειρηνικούς, αναπτυξιακούς και κοινωνικούς σκοπούς.

Θα επιθυμούσαμε μια δημοκρατική Τουρκία που σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Μια Τουρκία που δέχεται το δημοκρατικό πλαίσιο και τις βασικές κοινωνικές και πολιτικές αξίες, τις οποίες υιοθετεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Να γιατί δεχόμαστε επί της αρχής τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Τουρκίας κάτω από τις αρχές, τους όρους και τις συνθήκες που ισχύουν για όλες τις χώρες μέλη της Ε.Ε., αλλά και για τις υποψήφιες χώρες.

Το Κυπριακό εξακολουθεί να είναι μια εθνική προτεραιότητα για μας. Στρατηγική μας παραμένει η αναζήτηση της λύσης του Κυπριακού ζητήματος με βάση τα ψηφίσματα του ΟΗΕ. Θεωρούμε ως μη αποδεκτή κάθε αλλαγή αυτής της βάσης επίλυσης του προβλήματος.

Η θέση μας είναι υπέρ μιας Ενωμένης Κύπρου υπό τη μορφή της διζωνικής και δικοινοτικής ομοσπονδίας, η οποία θα διασφαλίσει τη θέση και τα δικαιώματα και των δυο κοινοτήτων στο πλαίσιο ενός κράτους, μιας κυριαρχίας και μιας διεθνούς παρουσίας.

Για την επίτευξη αυτού του σκοπού, απαιτείται η ευρύτερη δυνατή πολιτική συναίνεση, όπως επίσης και η στενή συνεργασία μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου, ταυτόχρονα με την εστίαση στη διεθνή διάσταση της εισβολής και κατοχής μεγάλου τμήματος της νήσου.

Στο πλαίσιο αυτό είναι σημαντικό να ολοκληρωθεί η διαδικασία ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε. Συγχρόνως, παραμένει σε ισχύ το ενιαίο αμυντικό δόγμα και είναι σταθερή η θέση της χώρας μας ότι κάθε νέα απειλή κατά της νήσου θα αντιμετωπισθεί ως ζήτημα εθνικής ασφαλείας. Για το λόγο αυτό πιστεύουμε ότι η πρόταση του Προέδρου Γ.Κληρίδη για αποστρατικοποίηση της νήσου είναι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση και τη στηρίζουμε.

Τέλος, θα ήταν παράλειψη -στις ΗΠΑ, τη χώρα με το μεγαλύτερο αριθμό Ελλήνων που μένουν στο εξωτερικό- να μην αποτίσω φόρο τιμής στο μεγάλο ρόλο που διαδραματίζει η ελληνική διασπορά στην ανάπτυξη της χώρας μας.

Οι Έλληνες των ΗΠΑ ήταν και είναι για μας μια πηγή περηφάνιας και στήριξης. Τους θεωρούμε ως ενεργούς Έλληνες πολίτες. Γνωρίζω ότι όλη η ελληνική διασπορά συμμετέχει στα εθνικά μας οράματα και στηρίζει σημαντικά την προσπάθεια της ελληνικής κυβέρνησης για μια ισχυρή και σύγχρονη Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι,

Η κυβέρνησή μου έχει εργασθεί σκληρά για να εξασφαλίσει το πέρασμα της Ελλάδας από την οικονομική και κοινωνική περιφέρεια της Ευρώπης σε μια θέση δυναμικής ανάπτυξης, ευημερίας, κοινωνικής συνοχής, στη θέση μιας σεβαστής και αξιόπιστης παρουσίας στη διεθνή σκηνή.

Αυτή η θέση θα μετατρέψει τη χώρα μας σε ένα πόλο σταθερότητας, σε ένα κόσμο αυξανόμενης αβεβαιότητας και συνεχούς αλλαγής. Έτσι, θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα νέα προβλήματα και να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες των πολιτών μας μέσα από ισχυρότερα ερείσματα.

Η Ελλάδα και οι Έλληνες αντιμετωπίζουν το νέο αιώνα με ελπίδα και αυτοπεποίθηση.

Σας ευχαριστώ”.

**Greece and the New Millennium:
Signposts to a Point of Departure**
Speech by the Greek Prime Minister Costas Simitis
April 1999, Woodrow Wilson School, United States

Ladies and Gentlemen

I would like to thank the Woodrow Wilson School for this kind invitation. It is a great pleasure for me to be here today and to talk to you about Greece on the eve of the new millennium, about where we are and where we are headed.

Greece in transition

Greece today is a very different place from what it was even a few years ago. The political, economic and social landscape in the country is fundamentally different. We have transformed an economy with multiple deficits, economic imbalances, stagnant growth rates and real divergence from our European Union partners into one of the most dynamic economies of Europe. Growth is averaging 3.5 per cent annually, inflation has been brought down from double-digit levels to nearly 3 per cent, the budget deficit has been reduced to almost 2 per cent of GDP, investment is growing at a rate of 10 per cent.

At the same time, we have managed to keep intact and reinforce our social policies. We have fought for stabilisation and economic development without compromising the goal to maintain and deepen social cohesion.

Greece's past, determined by underdevelopment, had allotted it the fate of a developing country for many decades. Our immediate neighbours remain in this condition. We have in the last few years steadily climbed the first rungs of the ladder of the industrially most developed countries.

Despite our successes, we are still facing important problems. The achievements in the economic front require constant vigilance and further structural reforms for them to be sustained over time.

We continue to have a bloated and bureaucratic public sector, as well as outdated institutions, which make further progress on both the economic and social front difficult. We are faced with persistent unemployment, a factor that is creating a real feeling of anxiety, especially among the young, and is putting a strain on social cohesion.

Finally, we live in a corner of the world that has always been and continues to be a source of much instability, with neighbours whose good intentions cannot always be taken for granted.

Our goals and our policies

Our country's ability to face the problems and rise to the challenges of the 21st century will depend on the Greek society's overall capacity to comprehend and adapt to the changes that are taking place in the world. It will depend on our capacity to develop institutions and policies that are compatible with the new demands of economic and social development.

Today our success depends on our collective capacity to turn change into progress. It depends on:

- our ability to direct our forces in order to strengthen the Greek economy, so that we can generate growth, wealth, and jobs
- our ability to overcome the resistance to social solidarity and to maintain cohesion within the country
- our ability to stand on our own next to our European Union partners and achieve not only institutional, but also real parity in negotiations on major issues concerning the Union's course
- our ability to take advantage of our participation in the European Monetary Union to enhance our competitiveness, undertake new political initiatives and further reduce the inequalities in the distribution of income and opportunities
- our ability to disentangle ourselves from institutions that have served their purposes in the past and transform them into institutions that will serve today's and tomorrow's purposes
- Our ability to reform government so as to make it more efficient, accountable, responsible and attuned to the real needs of citizens and enterprises.

In all our efforts, certain values and political choices guide us. I strongly believe that political action is not just a question of expediency. That it needs to be rooted in certain core beliefs: opportunity for all, individual and social responsibility, and a sense of community and solidarity.

Our policies flow from these values and from the principle that what matters is which initiatives work best in order to realise our values. Thus, with the right policies, social objectives can be met with the use of market mechanisms, new technologies represent opportunities rather than threats, and social justice can be promoted also through innovation and entrepreneurship.

Our actions and policies are aimed at meeting five broad policy objectives:

- creating a modern, dynamic and sound economy;
- preserving social cohesion and creating a strong civil society;
- reforming government and improving the quality of life of citizens;
- making us equal partners in Europe; and
- strengthening the role of Greece in the international scene.

Creating a modern, dynamic and sound economy.

Our first response to the changes underway in the international economic and social environment is our consistent effort to create a modern, dynamic and sound economy.

A strong economy has always constituted the basic condition for a weak country to climb the ladder of development, to address more successfully its basic problems, to achieve development and social convergence, as well as to protect its interests.

Our starting point has therefore been to create the conditions that allow the accumulation of physical and human capital, technology and knowledge as well as the creation of institutions making society more cohesive and stronger in mobilising its forces.

This is a complex and multi-faceted effort, and has involved macroeconomic policies to stabilise the economy and restore its basic equilibria, coupled with a policy of structural reform to unleash creativity, entrepreneurship and private initiative.

For a number of years now, we have followed a stabilisation policy, with the conviction that a stable economic environment is not only a precondition for prosperity, but also a constituent part. It creates a climate of trust, helps develop new investment and job opportunities, and increases growth, employment and incomes.

We are proud of our achievements. Our stabilisation policy has resulted in historically low levels of inflation, deficits and interest rates and in one of the strongest economic growth rates in Europe. The success of this policy has brought Greece at the point where it can participate as an equal in the European Monetary Union.

We have accompanied this macroeconomic policy with a vigorous policy of structural reform in product, labour and capital markets, and a new partnership with the business community.

We are in the midst of the largest privatisation plan in the nation's history, whereby the state cedes part or total control of enterprises in a number of areas of the

economy, and most notably in public utilities (telecommunications, transport) and the banking sector.

This privatisation package, coupled with a policy to enforce antitrust rules and create a more competitive environment, will reduce inefficiency and waste and improve the cost and quality of services. It will create the conditions for new investments and job creation, and allow for the modernisation of important sectors of the economy so that they can face international competition.

We are also embarking on a number of other structural reforms. Tax reform is one important project that is underway, with the aim to simplify procedures and lighten today's heavy tax burden on both individuals and firms.

Labour market reform is aimed at increasing the employability of workers and improving their skills. This will allow them to face the demands of the working environment in what are increasingly knowledge-based economies. Education reform and policies for lifelong learning aim at building up our human and intellectual capital – an economy's and a society's most valuable asset.

The reform of social security is aimed at making the system more effective, fair but also more viable in the long-term, while the reorganisation of public enterprises to make them better at delivering quality services at a reasonable cost. Broad-based regulatory reform will finally help create an environment that is more propitious to innovation, risks and entrepreneurial initiatives.

Preserving social cohesion and creating a strong civil society

Technology and globalisation are driving the world and are increasingly restricting the independence of national economies. They are creating a constant need for countries and economies to remain competitive internationally and are increasing the pressures for – often painful – adjustments to constantly changing international conditions.

Preserving social cohesion in this turbulent environment is of paramount importance. A strong civil society built on shared values and with well-defined individual and social rights as well as obligations is a necessary counterpart to the dynamism and dominance of the market.

Unfortunately, the old methods for preserving social cohesion no longer work. The extensive social transfers that characterised the welfare state of the post-world period have degenerated into a system that offers protection at a heavy cost, but no outlet to the individual's need for creative activity. It is a model that absorbs increasing

resources, while offering services of diminishing quality to the majority, and creating extremely favourable conditions for small groups.

We want to create a new welfare state that is better suited to the requirements of the 21st century. One that is built on a healthy fiscal basis, and characterised by long-term stability. One that secures solidarity between generations and within generations, and that takes account of the new social stratification and the variety of circumstances and conditions of each social category.

Three basic principles determine our policy for maintaining social cohesion and creating a strong civil society: basic protection, reintegration and equality of opportunities.

We understand the new welfare policy, as a wide-ranging policy including housing, health, pensions, unemployment insurance, support for multi-member families and maternity, but also addressing issues related to recreation, culture and sport.

It is a policy that needs new instruments and institutions. Moreover, it should not treat workers, pensioners, the insured, patients, and the unemployed as general social categories. Services should be individualised, focusing on actual needs. Society needs to develop solidarity mechanisms wherever needed, aiming not only at basic protection or reintegration, but also to a continuous and substantial equality of opportunities.

Reforming government and improving the quality of life of citizens

Greece has traditionally had a large public sector whose effectiveness in delivering services has left much to be desired. It has had a bureaucratic government that has seldom been truly accountable for its actions, and that has tended to centralise power and decision-making.

In today's modern societies, government is called upon to perform its traditional functions in a more effective way but also to address new needs. In many countries, this has led to a reappraisal of the size, role and functions of the state. We have come to realise that what counts is leverage, not size; that the key to the role of the state and of government in modern society is not how big it is but what it does and how well it does it.

There are certain characteristics of the public service that do not change in time: the provision of quality services, ability in executive planning, effective and low-cost action, care for the citizen, impartiality towards the citizen. These are the general

properties that any public service, of any nature, and any state at any time should demand and civil servants should be able to offer.

At the same time, there are new and pressing problems that government is called upon to address. They involve for example safeguarding citizens' security, without prejudicing the institutional guarantees of the rule of law and without development of racism and xenophobia; upholding the rights of citizens in the new digital networks; or dealing with environmental protection and the emergence of a post-industrial model of development.

Our efforts to reform government and rethink the role of the state have been in two directions. The first is modernising the institution of government itself: creating a modern democratic state, modernising the administration, and improving relations between the state and the citizens. New technologies, new practices and new methods of work have helped in this direction.

The second direction is towards the strengthening of regional and local government, the transfer of authority to levels closer to the citizen. We have in the last few years steadily transferred power and responsibility to the regions and to local government, giving them the tools to be able to deliver better services at a closer proximity to the citizen.

At the same time, we have moved to strengthen international co-operation. Many problems today that governments are called upon to address require international solutions. Joint and common treatment of a series of problems exceeding the borders of a single state - such as climate change, international crime fighting, immigration control, control of international financial speculation, participation in the globalised economy - has become indispensable.

Equal partners in Europe

Soon our country will be incorporated as the 12th member of the Economic and Monetary Union. On the first day of the new century, it will enter the biggest zone of monetary stability of our age; Greece will enjoy all the benefits and undertake all the obligations pertaining to its participation as an equal in a new pole of power in the international economy.

Trading in the Greek Drachma for one of the most powerful currencies in the world will create a feeling of confidence and optimism to the ordinary citizen and the whole production system. It will also make our country much more attractive for

international investment and remove a source of continuous uncertainty which has been distressing savers, consumers, farmers and businesses.

Greece is entering the Economic and Monetary Union as an equal member. We neither beg, nor negotiate from a weak position. The Greek people have earned their participation through hard work and sacrifices.

We have repeatedly said that the Economic and Monetary Union is not a panacea ; that our admission will not solve all our problems; we will not automatically eliminate poverty and economic inequalities. However, we will have acquired a more solid basis enabling us to shape a society more characterised by justice and solidarity, a solid basis for growth and development.

Our admission creates commitments as well as opportunities. It guarantees that sacrifices and efforts of years will not be at the risk of being reversed as a result of government profligacy or misplaced initiatives. It secures a stable environment, allowing us to program actions, undertake risks, and develop investment initiatives. At the same time, it imposes a systematic and consistent focus on policies aimed at strengthening productivity and competitiveness in the Greek economy.

The Economic and Monetary Union, in addition to fostering economic stability and competitiveness, opens new roads for prosperity. European governments are today bringing to the focal point of their concerns and policies the critical issues involving the European model of prosperity. They attempt to give answers to the fundamental questions of employment, living conditions and quality of life of their citizens. Greece intends to participate fully in this process.

We must admit that the first steps are difficult and timid. Greece will fight for the formulation and implementation of this policy. We want a Europe that is not only productive and competitive, but also deals effectively with the major modern problems of its citizens' life and security.

Thus, we must now begin to formulate the design of the post-entry era and give specific answers to how we are to use the resources available in that direction. For example, in employment, in the development of infrastructures, in the modernisation of our society's institutions, in the upgrading of its human capital, in creating a better quality of life for citizens.

At the same time, in a world dominated by the prerogatives of international markets, it is vital to safeguard our national identity, while participating in the European project and in world markets. There are some dangers in this respect, but also the will to create new dynamics, based on our traditions.

The Europe that will allow us to advance will be a Europe respecting our singularity, a Europe embracing a common reality and many distinct realities at the same time, because Europe is created on the idea of unity through difference.

The Europe we aspire to is a Europe believing in pluralism, nurturing multiculturalism, creating a framework that will enable all citizens to express themselves, and constituting an area where many cultures, many lifestyles and many ideals can flourish. Within the context of this Europe, defensive seclusion and introversion would be a recipe for cultural and national suicide.

Strengthening the international role of Greece

Greece is the only country that is both a member of the European Union and NATO situated geographically in the Balkans. As such, we are a factor of peace, stability, co-operation and development in our region, adhering to international law and the status quo.

Our foreign policy is governed by certain simple principles:

- the adherence to international legality, the respect for the rules of international law in international relations, the renunciation of violence as means for solving problems and at the same time the decisive use of any legal means in the event of our national interests being at stake
- the acceptance of the importance and the role of international organisations, institutions and co-operation procedures with our full participation, in a constant effort for their strengthening and integration
- the support to the procedures for the promotion of collective systems of security, co-operation and peaceful solution of international disputes
- fighting of xenophobia, nationalistic attitudes, racism, the isolation of countries from the international community, and the practical expression of solidarity

We work for the rapprochement of the Balkan states with the European Union and we contribute decisively to inter-Balkan co-operation at a multilateral and a bilateral level. We undertake peace and mediation initiatives in the existing crises and we promote investment and economic co-operation projects. Within this context, one of our top priorities is the improvement of our relations with the Former Yugoslav Republic of Macedonia and the constant support of the democratisation process in Albania.

It is in this light that we see our role in the current crisis in Kosovo. In front of our eyes is unfolding a humanitarian tragedy of proportions unseen in Europe since the

Second World War. All civilised nations have a duty to help solve the crisis and relieve the plight of the refugees.

As members of NATO we have actively co-operated with our allies on this issue. We have however stated from the beginning that we will not participate in military operations. We are neighbours with Yugoslavia and we would like a political solution. Yugoslavia should give the people of Kosovo a wide measure of autonomy, respect their human rights and seek a peaceful solution to the problem. We have unequivocally condemned the practice of "ethnic cleansing" that Serbia has pursued. One of the tragic results of the crisis is the creation of a large refugee problem. The Greek government has undertaken in this respect a number of initiatives both within NATO and with its European Union partners in order to provide humanitarian relief and help find a political solution. It is of paramount importance to ensure that the refugees remain close to their country of origin.

We believe that the continuing use of force cannot lead to a permanent solution to the Kosovo problem. We have urged our NATO allies to explore the possibilities for a new peace initiative and dialogue between the parties involved. We seek a political solution, we demand that human rights are respected and our goal is the restoration of stability in the region.

Our relations with Turkey are governed by the principles of international law and international treaties. Under these treaties, there is an appropriate organ of competent jurisdiction for judging Turkish claims, the International Court of Justice in the Hague.

Such relations are made difficult by the escalation of Turkey's claims, under the general tolerance it enjoys thanks to its position in the area and its secular character as a bulwark against the rise of fundamentalism.

Because of the extended political crisis in Turkey (the conflict between Islam and Kemalism, the Kurdish issue, the lack of respect for human rights, the hostile behaviour towards Greece), this country continues to play a destabilising role in the greater area and represents a serious threat to our sovereign rights. This forces us to engage an important part of the national resources in armaments, which could be channelled to peaceful and developmental social projects instead.

We would like a democratic Turkey, where human rights are respected; a Turkey accepting the democratic framework and the basic social and political values adopted by the European Union. This is why we accept in principle the European orientation of Turkey, under the principles, terms and conditions applying to all the European Union members as well as its candidate states.

The Cyprus issue continues to be a national priority for us. Our strategy remains the pursuit of a solution to the Cyprus issue on the basis of the United Nations resolutions. We consider inadmissible any change of this basis for the solution to the problem.

Our position is for a united Cyprus, in the form of a bizonal and bicomunal federation, which will secure the position and the rights of both communities within the framework of one state, one sovereignty, and one international presence.

For this goal to be realised, the broadest possible political consent is required, as well as close co-operation between Greece and Cyprus and a persistent spotlight on the international dimension of invasion and occupation.

In this context it is important for the procedure of Cyprus's accession to the European Union to be completed. At the same time, the joint defence doctrine remains in force, and our country's position remains that any new threat against the island will be treated as an issue of national security. This is why we believe that the proposal by President Klirides calling for a de-militarisation of the island is a step in the right direction, and we support it.

Finally, I would be amiss if -- in the United States, the country with the greatest number of Greeks living abroad -- I did not mention and pay a tribute to the special role that the Greek Diaspora plays in the development of our country.

They have been a constant source of both pride and support for us, and we see them as active Greek citizens. I know that the entire Greek Diaspora joins in our national aspirations and supports significantly the effort made by the Greek government for a powerful and modern Greece.

Ladies and gentlemen

My government has worked hard to secure the passage of Greece from the economic and social periphery of Europe to a position of dynamic development, prosperity, social cohesion, a powerful, respected and reliable presence in the international scene.

This position will transform our country into a pole of stability amidst a world of increasing uncertainty and constant change. Thus, we will be able to face the new problems and respond to our citizens' expectations from a stronger footing.

Greece and the Greeks are facing the new century with hope and self-confidence.
Thank you.